

Per al nostre Ajuntament

Plau-nos inserir quiscuns paràgrafs que retallem del periòdic L'Humanitat, per creure ésser d'interès per al nostre Ajuntament.

La nostra ciutat jamai ha tingut el gest heròic d'organitzar una colònia estiuenca per als pobres nens i nenes que els manquen mitjans per a traslladar-se a la platja o a la muntanya on rebre la besada ardenta del sol i la suau carícia de l'aigua del mar.

El simpàtic gest de La Unió Liberal en formar la Colònia Fleta, amb els fills dels seus associats que assistien a llur escola, no s'ha repetit. Quina llàstima! Emperò, ells llançaren la idea realitzable. Per què no la recollí l'Ajuntament, tant de bé que hauria fet? No tantes mils pessetes esmerçades en obres supèrflues, i un xic més de caritat envers aquesta quitxalla que tenen d'ésser els homes forts del demà!...

Una visita a la Colònia Escolar de Calafell

PREAMBUL

—L'Ajuntament no fa res... «L'Ajuntament esquilma el ciutadà endebades»... «¿Per a què serveix l'Ajuntament?» Frases com aquesta les sentiren a cada moment en llavis de molts que ignoren —o aparenten ignorar— que l'Ajuntament, dintre les seves disponibilitats, fa el que pot i més del que pot.

I un dels aspectes més eloqüents de la tasca Municipal és, com sap tothom, la cultura ciutadana. I, d'ella, aquesta branca interessantíssima que són les colònies escolars, obra d'una tan profunda transcendència social i humana, que hauria de merèixer l'admiració i l'ajuda de tots els homes de bona voluntat.

I dintre de les moltes colònies que ha arribat a constituir el zel de la Comissió Consistorial de Cultura, mereix capítol apart per la seva significació i importància la de

CALAFELL

Abans, a la platja de Calafell, sota els pins i dintre les casetes de fusta procedents de l'antiga fira de mostres, s'hi va constituir la República Infantil del mateix nom. Hi va haver President, Consellers, Dignataris i fins un carter. Aleshores la colònia era de nois. Avui és de noies.

A les noies, l'intel·ligentíssim director de la

colònia, Enric Gisbert, no ha cregut convenient agrupar-les, per ara, en organismes de patró polític. I, amb molt d'encert, ha tendit a des- triar-les amb vistes a la vida social i de relació. Alhora ha tractat de familiaritzar-les amb els deures d'una mestressa de casa.

Estatge, àpats i esbargiments

Les velles barraques de la fira, han estat jub- ilades definitivament. Al lloc d'elles hi ha edi- ficis de fusta, construïts «ad hoc», amplis, ven- tilats, dotats de tot el confort modern.

Els dormitoris són espaiosos, endreçats, ne- tissims. Uns s'obren de cara a mar. Altres a re- dós de la pineda. La seva capacitat oscil·la en- tre vint i trenta llits. Aquests llits no tenen l'a- parença repel·lent dels d'un hospital o un hos- pici. Són discrets, confortables, donen una im- pressió de llar que no té res de casernària.

Cada dormitori està sota la cura d'una nena —la mestressa de casa.— Aquesta, quan les se- ves companyes han sortit, revisa un per un els llits, procura que les gires i els cobrellits no fa- cin arrugues, que les bosses i els capells ocupin llur penjador respectiu, que no hi hagi cap bro- ssa per terra ni pels vidres, etc.

Al paviment de cada pavelló hi veureu, hà- bilment confeccionat amb petxines, el distintiu de la família escolar que l'habita: Vila-blau, Vila-roig, Pinar, Areny d'or, etc.

Hom esmorza a les vuit del matí; dina a la una i sopa a les set. Les taules sota els pins, plens de caparrons d'àngel, ofereixen un aspec- te bonic a més no poder.

A cada deu o dotze taules, veureu un tau- lèll, on una serventa, sota l'ull atent de la pro- fessora del grup, va omplenant plats i més plats. Cada taula té designada una petita mestressa, la qual és la que s'ocupa de parar-la deguda- ment i de recollir els plats de la serventa res- pectiva... Aquest càrrec no és vitalici. L'exercei- xen per torn totes les nenes d'una taula a l'ob- jecte que s'hi familiaritzin.

Quan plou, hom resol la situació anant a «fer una fontada» cap endins; és a dir, als dor- mitoris, on les estadantes s'asseuen a terra i mengen, tan contentes, com si haguessin anat d'excursió.

Cada migdia hi ha bany general, a la plat- ja. A la tarda, acostuma sortir de passeig la meitat del cens. L'altra meitat es queda a casa, a jugar a la sorra.

A la nit, després de sopar, acabada la sobre- taula, el director reuneix tota la població a ell encomanada i hom fa un examen de tot el que ha estat vist i observat durant el dia. Es reciten poemes, es llegeixen contes, etc. Per acabar, les nenes refilen a cor les seves cançonetes prefe- rides i s'ajoquen en l'ordre més perfecte.

Observacions del natural

1.ª A la colònia de Calafell, no hi ha una sola persona mala, ni petita ni gran. Això avala l'alta conveniència sanitària de les colò- nies.

2.ª En ocasió d'un recent terrabastrall d'ai- gua, llamps i trons, i mentre el director senyor Gisbert llegia un conte en veu alta davant les seves tres-centes educandes, va produir-se una avaria al llum i la sala quedà a les fosques.

Ni una sola nena no es va moure ni va pro- ferir cap xisclé. El senyor Gisbert anà llegint— o improvisant— a la claror dels llampecs, fins que l'avaría fou resolta. Les seves oients l'es- coltaren sempre amb la mateixa quietud i com- postura. Ergo; el règim de colònies estimula el civisme dels que hi assisteixen, a base de la confiança que els petits senten en llurs superiors.

3.ª A la sortida d'un dormitori, hem vist els taps metàl·lics d'uns rentamans immaculats, penjant tots al mateix costat, ni un milímetre més aci o més allà l'un que l'altre. Això era ini- ciativa de les pròpies nenes. Ningú no els ho havia manat. Són elles mateixes que senten desvetllar-se, fins en els més petits detalls, la inclinació a l'ordre, a la simetria.

4.ª Hem vist un admirable llibre, escrit i il·lustrat per les mateixes nenes, que és una meravella de debò. Ultra els dibuixos que acu- sen una rara perfecció, hi ha coses tan interes- sants com intervius fets per les nenes als pes- cadors i una curiosa enquesta referent a l'origen dels motius amb què es designen. Algun dia, potser, dedicarem una plana sencera a aques llibre únic.

5.ª Damunt d'un llit, hem vist una nina, molt ben posadeta. Per diverses bandes, hem vist flors dintre vasos d'aigua. Molts miralls. Això vol dir que la disciplina i l'organització no ofeguen la infantilitat, ni aquesta coqueteria ben entesa, essència de la feminitat.

Ben entrada la nit tornem a Barcelona, tan gratament impressionats, que voldríem dispo- sar de l'espai necessari per a fer una informació completa i detallada de Calafell. Tractarem de fer-la un altre dia.

SCARAMOUCHE

F · A · R · M · A · C · I · A

Drogueria i Perfumeria

Josep Marimón

Específics i Productes Nacionals
i Estrangers : Articles fotogràfics
de tota mena

Dr. Robert, 12
Telèfon 30

Granollers

Fàbrica de
Sabons i Lleixiu

EL PINGUINO

EL TRIUNFO

Jaume Mora

Fàbrica: Estació Nord, 39-43

Telèfon 186 R.

Despatx: Carrer de Sastre, 1

Telèfon 186 X.

GRANOLLERS